

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2538). รายงานการสำรวจภาวะอาหารและโภชนาการของประเทศไทยครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2532). ข้อกำหนดสารอาหารที่ควรได้รับประจำวันและแนวทางการบริโภคอาหารสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2544). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับ 182). [Online]. Available <http://www.moph.go.th/food/htm/pro/> (1 มิถุนายน 2544).
- กานดา พุนลาภสวี. (2539). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : พิศิลป์เซ็นเตอร์.
- คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์. แผนกลยุทธ์การวิจัยสุขภาพ. (2541). กรุงเทพฯ : บริษัท พี เอ ลิฟวิ่ง จำกัด.
- คณะกรรมการแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2543). การเตรียมตัวเตรียนใจเข้าสู่วัยสูงอายุ. [Online]. Available http://www.med.cmu.ac.th/hospital/_backup/old (1 สิงหาคม 2545)
- ก้วน ขาวหนู. (2534). โภชนาศาสตร์. กรุงเทพฯ : อักษรพิพัฒน์.
- ขอนขวัญ ครุกรุณวงศ์. (2542). พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บวบโภคในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เอก ชนะศิริ. (2541). ทำอย่างไรให้จะยืนยาวและมีความสุข. กรุงเทพฯ : แปลนพับบลิชชิ่งจำกัด.
- ชุมศักดิ์ พฤกษาพงษ์. (2541). คนกรุงเทพฯกับอาหารเสริมสุขภาพ. ไกลั่น, 22(7), 51-52
- ฐานเศรษฐกิจ. ฐานการลงทุน. หน้า 22. มกราคม 2541
- ธงชัย ستانติวิช. (2540). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นิพลด ชนบัญญา. (2541). ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ยา หรืออาหารกันแม่. หมวดชาวบ้าน, 20(30), 26-27.
- นภาพร ชโยววรรณ และมาลินี วงศ์สิทธิ์. (2530). ปัญหาของผู้สูงอายุในประเทศไทย : ผลการวิจัยเบื้องต้น. (เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ). ม.ป.ท.
- บรรลุ ศิริพานิช. (2533). คู่มือผู้สูงอายุฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

- บริบูรณ์ พรพิญลักษณ์. (2527). โลกล้านชรา. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.
- ปาริชาติ สักกะทำนุ. (2541). คุณค่าอาหารเต้านม ป้องกันนำบัต. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : รวมทรรศน์.
- พิมล ศิริวิกรณ์. (2542). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี คงสัตย์. (2540). การใช้ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพของผู้ใช้บริโภค ณ ห้องปฏิบัติการเภสัชชุมชน คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2540). รายงานวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทบล็อกพีเพรส จำกัด.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2539). การบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภคทางสาธารณสุข หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- วิจิตร บุณยะໂหตระ. (2543). ฐานข้อมูลประชากร. สารประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล 49(1), 12-13.
- วิทิต วัฒนาวินูต. (2539). ปรัชญาแนวคิดพื้นฐานการแพทย์ตะวันออก ตะวันตก. กรุงเทพฯ : ยูโรป้าเพลส.
- ศิริวรรณ สุทธจิตร์. (2537). ไวนามินอาหารยาและเครื่องสำอาง. ม.ป.ท.
- ศิริวรรณ สุทธจิตร์. (2540). ไวนามินและสุขภาพ. วารสารสวนดอก, 20(2), 41-44.
- ศิริวรรณ สุทธจิตร์. (2541). ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติเพื่อสุขภาพ. ม.ป.ท.
- ศักดิ์ บวร. (2539). เลขิทินสารมหัศจรรย์ละลายไข่มัน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์
- ศูนย์วิจัยกสิกร. (2534). อาหารเสริมสุขภาพ. กรุงเทพฯ : ส่วนวิจัยเกณฑ์กรรม ธนาคาร กสิกรไทย.
- สมบัติ ตาปัญญา. (2529). การวางแผนชีวิตก่อนและหลังการปลดเกษียณ. ผู้สูงอายุ. 5(2), 49-50
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. (2543). จํารัสการแนะนำ วิธีเลือก ซื้อและการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร. กรุงเทพฯ : กองเผยแพร่และควบคุม การโฆษณา.
- สำนักงานเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2541). คู่มือการดูแลส่งเสริมสุขภาพ ผู้สูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การพิพาริษัทไทย.

สรจ. ตามมาพงษ์. (2541). ข้อปฏิบัติการกินอาหารเพื่อสุขภาพที่ดีของคนไทย. กรุงเทพฯ :

องค์การส่งเสริมสุขภาพผ่านศึก.

สถาบันการแพทย์แผนไทย. (2542). การคุ้มครองสุขภาพคน老อยวิชธรรมชาติ. กรุงเทพฯ :

องค์การส่งเสริมสุขภาพผ่านศึก.

สารัญจิตต์ ฉายทองคำ, ภากร รัมพิพิธ และวริทธิ์ บุญช่วย. (2538). พฤติกรรมการใช้อาหาร
เสริมสุขภาพ. ปริญญาในพนธ์เภสัชศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สัญญา เทพสิงห์. (2543). พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจากระบบทายตรง
ในอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพันธ์ ชุลกรังคะ. (2541). โภชนาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุจันทร์ ขันตี. (2538). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคยาปฏิชีวนะในชุมชนกึ่งเมือง
กึ่งชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมสุขภาพ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุกัตรา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรมไทย : ค่านิยมครอบครัว ศาสนา ประเพณี.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

สุรุลด เจนอบรม. (2534). วิทยาการผู้สูงอายุ (Gerontology). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุลี ทองวิเชียร. (2533). การคุ้มครองของผู้สูงอายุในชุมชนเขต กทม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
มหิดล.

อบเชย วงศ์ทอง. (2542). โภชนาศาสตร์ครอบครัว. กรุงเทพฯ : คณะเกษตร มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

อบเชย วงศ์ทอง. (2542). อาหารของผู้สูงอายุ. วารสารตลาดบริโภค, 17(2), 11-13.

อภิเดช บิยพัฒน์มงคล. (2543). พฤติกรรมการซื้ออาหารเสริมสุขภาพของผู้บริโภคในเขตเทศบาล
นครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Burnside, Irene Mortenson. (1981). Nursing and the Aged. 3rd edition. New York : Mc.Graw-Hill Book Company.

- Eldridge, A.L., Sheehan, E.T. (1994). Food Supplement use and related beliefs. **Journal of nutrition education**, 26(6), 259-265.
- Green Lawrence W. and Kreater, Marshall W. (1991). **Health Promotion Planning: An Educational and Environment Approach**. Toronto : May-Field Publishing Company.
- Nutrition Principles and Application. (1999). **Health Promotion 3rd edition**. Carol Jean West Suitou Meuly Forbes Crowley.
- Nutrition for elderly**. (1977). [Online]. Available <http://www.Arborcom/clinical/at-risk group>, (1 July 2001).
- Shock, Nathan W. (1997). Biological theories of aging. P 103-15 in James E. Birren and K. Warner Schaie, **Handbook of the Psychology of Aging**. New York : Ban Nostrand Reinhold.